

NOI CANDIDAȚI VALOROȘI

PENTRU OLIMPIADA '84

Peste 800 de zile va răsună tradiționala fanfară pentru începerea unei noi ediții a Jocurilor Olimpice de vară. Aprecieră acestui răstimp — e mult, e puțin? — rămâne relativă, în funcție de unghiul de vedere. Prin optica participării lotului olimpic românesc este tocmai momentul convenit pentru trecerea în revistă a forțelor de care dispunem, pentru înregistrarea elementelor tinere cu care vom întări formația chemată să reprezinte cu cinste mișcarea sportivă românească în arena olimpică.

Istoria recentă a Jocurilor Olimpice arată pe tinerii sportivi români distinguindu-se prin multilateralitate, printr-o remarcabilă prezență în ierarhia

superioară a multor ramuri. Tineretul român se afirmă în arena internațională. Dar o lege a firii cere continuă înflorire a loturilor chemate să ne reprezinte în marile întreceri. În Mesajul adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU cerea să se dea o atenție mult mai mare „promovării și afirmării pe scară tot mai largă a noi și noi talente din rindul tinerilor care obțin rezultate de valoare în întrecerile sportive pe plan național și internațional”. În pagina de față prezentăm aspecte ale modului cum se aplică — și cu ce rezultate — această prețioasă indicație.

Drumul spre piscuri cere muncă, dăruire...

Cu numai câteva zile în urmă, mari campioni români ai sportului luptelor, cum sînt Constantin Alexandru, Nicu Gingă sau Ion Păun, așteptau... acasă, cu mult interes, rezultatele mai tinerilor lor colegi „incercați” la Varna în firescul proces de întinerire a echipei de „greco-romane” în perspectiva turneului olimpic de la Los Angeles. Rezultatele sînt cunoscute. Plutonul tinerilor a cîștigat net prima „manșă” a întrecerilor cu titularii de ani și ani de zile. Ne-am bucurat pentru Ștefan Marin și Ștefan Negrișan — medaliați la C.E. de la Varna —, credem în posibilitățile și mai mari de afirmare ale lui Nicolae Zamfir, Ilie Matei sau Ion Teuceanu, dar, în primul rînd, salutăm acut curajul și promovării, chiar dacă în unele cazuri (Ivan Savin) el n-a dat (deocamdată) măsura așteptărilor.

Se mai pot întimpla multe pînă la Los Angeles! Nu este exclusă, de pildă, nici revenirea la potențialul maxim a unor sportivi pe care la această oră îi considerăm prea „bătrîni” pentru rezultate de prestigiu la Jocurile Olimpice. (Cine mai credea în triumful lui Nicolae Martinescu?...). Dar astăzi ne-am propus să vorbim despre tineri, despre „schimbul de miine”. Pentru că la Los Angeles să nu fie, totuși, prea tirziu... Tocmai de aceea ne gîndim — o fac, desigur, și antrenorii lotului — nu numai la tinerii care s-au remarcat la campionatele europene de la Varna, dar și la alții care, printr-o pregătire mai intensă, prin pasiune și dăruire, pot aspira, în răstimpul care ne desparte de J.O., la titularizarea în echipa României. Dintr-un lot mai larg, să-i amințim doar pe Mihai Cismaș, Ion Gherasim, Sorin Herța, Mircea Constantinescu, Ion Grigoraș, Ștefan Palincas...

Tuturor să le spunem, însă, că drumul spre locurile ocupate pînă acum de gloriile sportului luptelor din țara noastră este anevoios, este foarte greu, cu multe obstacole, care pot fi trecute doar printr-o totală dăruire. Altfel vor rămîne... speranțe!

Dan GĂRLEȘTEANU

O nouă generație și-a depus candidatura

La Jocurile Olimpice de la Montreal străluciau pe firmamentul gimnasticii mondiale Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Gabriela Trușcă, Georgeta Gabor, Anca Grigoraș și Mariana Constantin, cu performanțe de excepție, unanim aplaudate. Dintre aceste sportive, peste patru ani, la J.O. de la Moscova, doar Nadia Comăneci mai „prindea” echipa reprezentativă a țării, locul medallatelor din 1976 fiind luat de Emilia Eberle, Rodica Dunca, Melita Ruhn, Dumitrița Turner și Cristina Grigoraș, care au dus mai departe, cu același succes, „stafeta” medallilor olimpice.

În mod firesc, de pe acum se pune problema viitoarei echipe olimpice, iar câteva dintre cele mai autentice talente ale gimnasticii noastre feminine și-au depus deja în mod serios candidatura la selecție, alți prin performanțele obținute în competiții de certă valoare internațională, cît și prin perspectivele ca atare pe care ele le au de a fi-

gura în 1984 în garnitura care va primi misiunea să ne reprezinte țara la marea întrecere de la Los Angeles. Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Cristina Grigoraș, Mihaela Stănuț, Dorina Ungureanu, Ștefania Marin, Mihaela Riciu, Magdalena Ranca, surorile Camelia și Simona Benciu — iată nume de tinere sportive care apar tot mai frecvent în topul concursurilor internaționale de anvergură și de la care așteptăm, firesc, deplina consacrare la viitoarea Olimpiadă. Pentru a nu mai vorbi de faptul că Emilia Eberle și Rodica Dunca continuă cu intensitate pregătirile și aspiră, cu îndreptățire, la cea de-a doua Olimpiadă a lor...

Prin ceea ce a dat pînă acum, prin ceea ce poate încă oferi mari performanțe, Lavinia Agache are dreptul să se numere printre liderii generației ei. Născută pe meleaguri moldovene (satul Căluți, județul Bacău, 11 februarie 1966), Lavinia s-a simțit de mică atrasă spre gimnastică, astfel că parinții ei nu s-au opus atunci cînd — în 1975 — micuța Lavinia și-a exprimat dorința să plece la Onești. Aici a făcut cunoștință cu alte fete talentate — Ecaterina Szabo, Cristina Grigoraș, Mirela Barbală, Mihaela Riciu — și cu dascăli care aveau să-i călăuzească cu grijă primii pași spre marea performanță: profesoara Maria Florescu-Cosma și profesorul Mihai Agoston. Talentul și munca s-au împletit apoi în mod armonios și rezultatele au venit ca ceva foarte firesc: campioană națională de junioare, medallată cu bronz la cea de-a doua ediție a C.E. de junioare din 1980, campioană de senioare a țării în 1981 și, apoi, participantă la C.M. de la Moscova.

Deci, cu îndreptățire, așteptăm noi afirmări din partea Laviniei Agache. Și nu numai din partea ei...

Constantin MACOVEI

Un nou lider al pușcașilor

Arareori se înregistrează un progres atât de substanțial în tir într-un răstimp atât de scurt așa cum s-a petrecut în această primăvară cu tânărul pușcaș (născut în București, la 29 ianuarie 1959) Florin Cristofor. E adevărat că și pînă acum sportivul legitimat la clubul Steaua (unde-l are ca antrenor pe specialistul Mihai Toader, care l-a și descoperit de altfel) era apreciat ca un bun trăgător, fiind selecționat chiar în echipa națională de seniori pentru unele competiții oficiale (campionatele europene de la Tiograd, din 1981, de pildă). Într-o singură lună, însă, Florin Cristofor a avansat de la stadiul de „speranță” la acela de „certitudine internațională”. Acest „certificat de calitate” l-a fost conferit de două performanțe cu adevărat excepționale, dacă le raportăm nu numai la tirul românesc, mai prece la probele de pușcă liberă, ci și la ierarhiile europene și mondiale. Dacă unii sceptici nu au fost deosebit de impresionati de cele 600 de puncte din tot atîtea posibile reușite în „Cupa primăverii”, concurs intern, în schimb cele 1173 p cu care a cîștigat campionatele internaționale de tir ale Cehoslovaciei au făcut senzație în lumea specialiștilor. Pentru a pune în lumină și mai mult valoarea performanței lui Cristofor din proba de pușcă liberă 3x40 f, să mai spunem că ea este egală recordului mondial al sovieticului Victor Vlasov, care depășește recordul național cu 8 puncte (v.r. 1165 p — Ilie Codreanu) și recordul personal cu... 14 puncte!

Sigur că, în aceste condiții, tânărul Florin Cristofor și-a depus o serioasă candidatură pentru selecționarea în lotul de tir al României care va participa la Jocurile Olimpice de la Los Angeles.

Radu TIMOFTE

O mare datorie a atletismului se impune a fi onorată!

Atletismul are o datorie de onorat la Los Angeles, după evoluția departe de cerințe — am zice și departe de posibilitățile reale ale sportivilor noștri — la cea de a XXII-a Olimpiadă de la Moscova. Este o datorie pe care atletii noștri o pot îndeplini. Este limpede, cît se poate de limpede, că a accede la un loc fruntaș în ierarhiile olimpice ale diferitelor probe atletice rămîne un lucru foarte greu de realizat. Pentru a putea urca pe podium trebuie să dispui de talent, de o pregătire excepțională, de o putere de luptă deosebită etc.

ANIȘOARA CUȘMIR

Aceste calități, la o analiză foarte exactă și riguroasă, se constată că le au însă și unii dintre atleții români din noua noastră generație de performeri. În această privință o avem, în primul rînd, în vedere pe săritoarea în lungime Anisoara Cușmir, de la C.S.M. Craiova, care anul trecut, cu 6,91 m, a realizat al doilea

Romeo VILARA

Deocamdată, „europenele” de junioare

Ultimul număr al prestigioasei reviste de specialitate „Swimming world and junior swimmer”, care apare la Los Angeles, subliniază

Extrem de sirguincioasă, perseverență în atingerea obiectivelor pe care și le propune, cu calități remarcabile — viteză de reacție, motricitate deosebită, tehnicitate —, Lavinia Agache are, cum se spune, toate atuurile pentru a deveni o mare gimnastă.

Foto: Constantin PARASCHIVESCU — Rm. Vilcea

rezultat mondial, după cum tot ea a obținut în sezonul indoor din această iarnă o performanță de 6,81 m care este, de asemenea, a doua în ierarhia mondială. De pe aceste baze va asalta eleva antrenorului Ion Moroiu (născută în 1962) un nou record în noul sezon de concursuri, adică, mai precis, performanța de 7 metri, care este obiectivul său, dar care ar putea fi, foarte bine, mai mult chiar decît cel... 7,09 m al recordului mondial al Wilhelminei Bardauskiene.

Bucureșteanca Vali Ionescu (n. 1960) este și ea în măsură să obțină la lungime rezultate competitive în perspectiva Olimpiadei '84, ca și alți tineri, unii dintre ei încă juniori. Ne gîndim, de pildă, că Alina Grecu (n. 1965) la 100 mg, Monica Matei (n. 1963) și Octavia Nif (n. 1965) la înălțime. Sorin Matei (n. 1963), Constantin Militaru (n. 1963), Eugen Popescu (n. 1962) și chiar mai „vîrstnicii” Daniel Albu și Adrian Proteasa (ambii născuți în 1959) și ei la înălțime, Gheorghe Lina (n. 1959) la lungime și încă alții, poate decathloniștii Aurel Aștileanu (n. 1962) și Ion Buligă (n. 1963), poate fondistul György Marko (n. 1950) ar putea aspira la gloria olimpică și ar onora cea mare datorie de care aminteam la început!

performanța tinerei înotătoare românce Anca Pătrășcoiu (la 17 octombrie va împlini 15 ani), care a încheiat sezonul trecut — cu 64,02 la 100 m spate — pe locul VII în top-ul european și pe locul 12 între cele mai bune specialiste ale procedurii în lume.

Elevă a Școlii generale nr. 4 din Baia Mare, proaspătă campioană națională de senioare (100 m liber și 400 m mixt) este fără îndoială cel mai bun produs al școlii maramureșene de înot. Descoperită cu cinci ani în urmă de profesorul Gheorghe Dimeca, marele animator al noului centru nautic bălmărean, Anca Pătrășcoiu se pregătește de doi ani cu Gică Deac, fosta campioană a brasistelor române în anii '70. Remarcabilele sale calități fizice, dublate de o lăudabilă voință, o dorință permanentă de a progresa i-au permis să urce vertiginos numeroase trepte ale măiestriei sportive. Cele două victorii (100 m și 200 m spate) obținute anul trecut la „Concursul Prietenia” în fața unor adversare (cu doi ani mai mari!) din R.D. Germană, Ungaria, U.R.S.S., Cehoslovacia și Polonia au însemnat o premieră pentru înotul românesc.

Multiplă recordmană națională de junioare, Anca a obținut — alături în bazinul de 25 m, cît și în cel de 50 m — performanțe de care marea noastră campioană Carmen Bunaciu nici nu reușea să se apropie la vîrstă respectivă... Mulți dintre specialiștii o și văd, de pe acum, pe această talentată sportivă campioană europeană de junioare, în vară, la Innsbruck. Părerea noastră este că în mod sigur ea nu va lipsi din rîndul medallatelor la 100 m și 200 m spate, iar dacă programul îi va permite își va încerca șansa și în alte probe. Pînă atunci însă...

Anca se antrenează zilnic. În iulie va înota din nou alături de Bunaciu, va participa la întrecerile balcanice. Pregătirea sa din fiecare săptămînă, din fiecare zi, nu are decît un singur obiectiv major: evoluția cu succes la Olimpiada de la Los Angeles.

Adrian VASILIU

este — pentru consiliile județene, pentru organizațiile cu atribuții în sport, pentru cluburi și asociații sportive — misiunea de a nu înceta nici o clipă eforturile pentru găsirea, creșterea și promovarea cu consecvență a unor tineri sportivi de valoare, dirijîndu-le foarte atent pașii, cu mîndria sarcinii bine îndeplinite, spre loturile naționale sau olimpice. Creșterea contribuției fiecărei unități sportive la prestigiul sportiv al țării în arena internațională este o sarcină de onoare!

Chezășia succesului în descoperirea talentelor (cu atît mai mult cu cît trebuie să ne gîndim și la generațiile pentru Jocurile Olimpice din 1988) este aplicarea cu mai mare eficiență practică a Sistemului național unic de selecție și valorificare superioară a sistemului competițional de toate gradele.

Cu sprijinul cercetării științifice și al medicinei sportive, acțiunile de pregătire se vor întemeia pe o concepție nouă asupra dezvoltării calităților fizice și educării trăsăturilor psihice și morale la tinerii promovați, care constituie nucleul cel mai important al loturilor olimpice de miine.

Acum e momentul să facem totul pentru a asigura reprezentarea cu cinste a sportului românesc la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice!